

РЕШЕНИЕ

№ 2247

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1369** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. М., срещу Решение № 113/08.01.2024 г. постановено по НАХД № 8123/2023 г. на СРС, НО, 2 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-007423/26.04.2023 г., издадено от началник група в СДВР-ОПП, с което на лицето е наложена глоба в размер на 200 лв., на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП, за нарушение по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, както и глоба в размер на 2 000 лв. и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца“ на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено. В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът по касация в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 13.04.2023 г., около 06:00 часа, К. М. управлява собствения си лек автомобил „А. А2“, с рег. [рег.номер на МПС] , като се придвижвал по платното на [улица], с посока от [улица]към [улица], [населено място]. Водачът бил сам в автомобила. Пътната настилка била от асфалт, суха, времето било без валежи, а видимостта не била затруднена. С оглед късния час трафикът не бил интензивен. Когато превозното средство достигнало до участък от платното, разположен пред административен адрес: [населено място], [улица], в района на който релефът бил стръмен, поради обособен надлъжен наклон, поради разсейване, водачът изгубил за момент контрол върху управлението. Автомобилът поднесъл и въпреки задействията от М. спирачен механизъм, реализирал пътнотранспортно произшествие, в паркиран вдясно спрямо траекторията му на движение л.а. „Ф. Ф.“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Д. К. Лозова. От силата на удара паркираното превозно средство отскочило и от своя страна се ударило в паркирания до него л.а. „Ф. П.“, с рег. [рег.номер на МПС] , който ударил л.а. „СААБ 93“, с рег. [рег.номер на МПС] , паркирания до него вдясно до тротоара л.а. „С. С.“, с рег. [рег.номер на МПС] , паркирания до него л.а. „Х. Ц.“, с рег. [рег.номер на МПС] , който също отскочил и ударил л.а. „Т. Я.“, с рег. [рег.номер на МПС] , паркиран в съседство.

В резултат на съприкосновението били причинени повреди на всяко от изброените превозни средства. Въпреки причинените щети, включително и върху собствения му автомобил, М. не преустановил движението си, а се оттеглил от мястото, придвижвайки се в първоначалната си посока. Достигайки до сградата на хотел „О. С.“, разположен на адрес: [населено място], [улица], той преустановил движението си. Паркирал превозното средство непосредствено пред главния вход на хотела, след което излязъл от автомобила.

Произведеният от пътното произшествие шум привлякъл вниманието на свид. В. М. - обитател на жилище в една от разположените на [улица] жилищна кооперация. Тя излязла на терасата и забелязала щетите по паркираните пред сградата автомобили. Видяла и оттеглящия се от мястото на удара лек автомобил, като решила да го заснеме с телефона си. Междувременно подаде и сигнал за случилото се до дежурния център на Дирекция „Национална система 112“ - МВР.

Напускането на мястото на пътния инцидент от страна на М. било наблюдавано и от свид. Т. Н. Г., който по същото време се намирал в апартамент, разположен на третия етаж в сградата на адрес: [населено място], [улица]. Той наблюдавал поведението на водача от терасата на жилището, където излязъл, след като бил събуден от произведения в резултат на пътнотранспортното произшествие шум. С цел да възпрепятства укриването на извършителя, той бързо напуснал апартамента си и след като се озовал на улицата, се насочил към хотел „О. С.“. Пред сградата на търговския обект той разпознал паркирания лек автомобил на нарушителя, предизвикал пътния инцидент. Видял и млад мъж, установен по-късно като М., стоящ непосредствено до него, за когото предположил, че е водачът. Приближавайки превозното средство, непознатият също тръгнал срещу него, като двамата се разминали. Когато достигнал до л.а. „А. А2“, свид. Г. различил върху бронята му пресни следи от удар, като запаметил и номера му. Отправил се обратно към дома си. Изминавайки кратко

разстояние, той отново видял лицето, което в този момент се връщало, подтичвайки откъм [улица]. Проследил го с поглед, като забелязал, че свил към хотела и бързо навлязъл в предверието му.

По същото време, на [улица], в непосредствена близост до хотел „О. С.“ се намирили полицейски служители към 07 РУ - СДВР. Те били изпратени с патрулния си автомобил по повод подадения за настъпилия пътен инцидент сигнал от свид. В. М.. Когато приближили сградата на хотела, те забелязали приближаващия се към тях свид. Т. Г., който им подавал знак да спрат. След като установили контакт с него, свид. Б. попитала дали той е мъжът който е побягнал в обратна посока, след като е видял патрулния им автомобил. Г. отговорил, че вероятно става въпрос за непознатия, който се е укривал в хотел „О.“. Пресъздал накратко пред полицаите и събитията, свързани с причиненото ПТП, които наблюдавал непосредствено. Следвайки предоставената им информация, органите на реда влезли във фойето на хотел „О. С.“. Забелязали описания от очевидеца мъж, който седял на един от столовете. Установили самоличността му като К. М.. В проведената с тях беседа той потвърдил, че е собственик на л.а. „А. А2“, с рег. [рег.номер на МПС] и че той го е управлявал. Пояснил, че е изпуснал управлението му и е предизвикал пътен инцидент с множество автомобили. Поради възникнали съмнения относно нетрезвото състояние на този гражданин, полицейските служители потърсили съдействието на ОПП - СДВР. Междувременно поканили очевидеца Т. Г. да се яви във фойето на хотела и снели писмено обяснение от него.

На място, около 07:50 часа, на 13.04.2023 г., пристигнал полицейски екип към ОПП - СДВР, в състав А. Н. Г. и А. В. Д., заемащи длъжност „младши автоконтрольор“ към ОПП -СДВР. По данни на колегите си Б. и Б. и изготвената от тях докладна записка, сведенията на водача М., писменото сведение от свид. Г. и непосредствен оглед на управляваното от него превозно средство и автомобилите, с които то реализирало пътнотранспортно произшествие, служителите на реда изготвили протоколи за ПТП с номера: №1834829/13.04.2023 г., №1834830/13.04.2023 г., №1834831/13.04.2023

г. №1834832/13.04.2023 г., №1835916/13.04.2023 г. и №1834833/13.04.2023 г. В тях били описани щетите по всички споменати по-горе превозни средства, както и обстоятелствата по случая. На М. била предоставена бланка на декларация, в която той собственоръчно вписал сведения за механизма на пътното произшествие. Посочил, че поради разсейване, не е успял да овладее автомобила си, в момента, в който той поднесъл. Служителите на пътна полиция изготвили и скица на инцидента, която лицето подписало.

М. бил поканен да се подложи на тест с техническо средство (Алкотест дрегер 7510, с №0214) за наличието на алкохол в издишания въздух. М., като отказал. На същия бил представен талон за извършване на медицинско изследване - вземане на кръвна проба, който му бил връчен в 11:00 часа на 13.04.2023 г. Той обаче не посетил посочената в него лаборатория във Военно-медицинска академия (ВМА).

При така установените обстоятелства, било прието, че са извършени две административни нарушения, поради което бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), с бл. № 129758/13.04.2023 г.

След запознаване с преписката от началник група в СДВР-ОПП било издадено процесното НП Наказателно постановление № 23-4332-007423/26.04.2023 г. за нарушение по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, както и на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП.

За да потвърди процесното НП, Районният съд е приел, че в

административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че описаните в НП нарушения са безспорно доказани.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съгласно чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението. Разпоредбата на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, задължава по императивен начин водачите на МПС при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство. Несъмнено установено е, че с поведението си касаторът е нарушил произтичащите от горната разпоредба задължения и в резултат на негово виновно поведение е самокатастрофирал. Това обстоятелство е установено от писмените и гласни доказателства по делото пред СРС. Изискването за съобразяването на скоростта на движение с посочените фактори е въведено за осигуряване на безопасността на движението. Неспазването му осъществява състава на нарушението посочено в чл. 20, ал. 2 от ЗДвП.

Съгласно чл. 179, ал. 2 от ЗДвП, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление. В случая определената глоба е законоустановения размер от 200 лв.

За осъществяване на административнонаказателния състав по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, е необходимо водачът да откаже да бъде изпробван за употреба на алкохол едновременно и по двата посочени в чл. 174, ал. 3 от ЗДвП начина – с доказателствен анализатор и чрез извършване на медицинско изследване. Тези два релевантни отказа в случая са обективирани, посочени и приети за доказани от въззивната инстанция, както отказът на касатора да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство - посочено в АУАН, конкретизирано като тип и номер, така и отказът за даване на проба кръв, което е неизпълнение на предписание за медицинско изследване /по смисъла на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП/, от касатора. Правилна е преценката на СРС, че е осъществен съставът на нарушението по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

За посоченото нарушение в същата разпоредба на ЗДвП е предвидено, че лицето се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от две години и глоба 2000 лв. Именно тези две административни наказания са кумулативно наложени на касатора.

За пълнота следва да бъде посочено, че направените в касационната жалба възражения са неоснователни, тъй като съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове имат доказателствена сила до доказване на противното. В тежест

на санкционираното лице е да обори презумптивната доказателствена сила на АУАН. Доказателства които да оборят тези изводи не са представени нито в производството пред СРС, нито в настоящото касационно производство.

С оглед изложеното решението на СРС е валидно, допустимо и правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 113/08.01.2024 г., постановено по НАХД № 8123/2023 г. на СРС, НО, 2 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.